

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 61/18
Λουξεμβούργο, 4 Μαΐου 2018

Διάταξη στην υπόθεση T-197/17
Marc Abel κ.λπ. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απορρίπτει την αγωγή που άσκησαν περίπου 1 500 πολίτες κατόπιν της θεσπίσεως από την Επιτροπή κανονισμού το 2016 σχετικά με τις εκπομπές ρύπων από οχήματα

Χωρίς να αποφανθεί επί της νομιμότητας του κανονισμού αυτού, του οποίου πολλές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ζητούν την ακύρωση στο πλαίσιο άλλων υποθέσεων, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι τα 1.500 περίπου πρόσωπα δεν απέδειξαν τον πραγματικό, βέβαιο και προσωπικό χαρακτήρα της ζημίας που επικαλέστηκαν

Με κανονισμό του 2016¹, η Επιτροπή καθόρισε τα όρια εκπομπών οξειδίων του αζώτου των οποίων δεν πρέπει να γίνεται υπέρβαση επ' ευκαιρία νέων δοκιμών υπό πραγματικές συνθήκες οδήγησης (RDE) στις οποίες οι κατασκευαστές αυτοκινήτων οφείλουν να υποβάλλουν τα ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα, ιδίως στο πλαίσιο των διαδικασιών παραλαβής νέων τύπων οχημάτων. Με τις προαναφερθείσες δοκιμές RDE επιχειρείται να δοθεί απάντηση στη διαπίστωση ότι οι εργαστηριακές δοκιμές δεν αντικατοπτρίζουν το πραγματικό επίπεδο εκπομπών ρύπων υπό συνθήκες πραγματικής οδήγησης και να αποτραπεί ενδεχόμενη χρήση «πονηρού λογισμικού».

Κατά των ορίων εκπομπών που καθόρισε η Επιτροπή ασκήθηκαν πολλές προσφυγές ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων και από τις πόλεις του Παρισιού, των Βρυξελλών και της Μαδρίτης². Οι εν λόγω προσφυγές ακυρώσεως εξετάζονται επί του παρόντος από το Γενικό Δικαστήριο, η δε επ' ακροατηρίου συζήτηση για τις συγκεκριμένες υποθέσεις πρόκειται να διεξαχθεί στις 17 Μαΐου 2018.

Παράλληλα με τις τρεις αυτές προσφυγές ακυρώσεως, 1 429 φυσικά πρόσωπα, κατά κύριο λόγο κάτοικοι Γαλλίας, άσκησαν αγωγή κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ζητώντας αποζημίωση λόγω της ζημίας που υπέστησαν εκ της θεσπίσεως του κανονισμού από την Επιτροπή. Η σημερινή διάταξη αφορά αυτές τις προσφυγές.

Οι 1 429 πολίτες εκτιμούν ότι ο επίδικος κανονισμός τους προξενεί υλική ζημία, συνδεδεμένη με την υποβάθμιση της ποιότητας του αέρα που αναπνέουν και τη συνακόλουθη υποβάθμιση της υγείας τους, ενώ παράλληλα υποστηρίζουν ότι ο επίδικος κανονισμός τους προκαλεί και ηθική βλάβη συνδεδεμένη με τον φόβο που νιώθουν εξαιτίας αυτού του λόγου για τους εαυτούς τους και για τους οικείους τους, καθώς και με τον φόβο που νιώθουν λόγω της απώλειας της εμπιστοσύνης τους στα θεσμικά όργανα της Ένωσης αναφορικά με την καταπολέμηση της υποβάθμισης του περιβάλλοντος. Καθένας εκ των εναγόντων ζητεί τη συμβολική επιδίκαση 1 ευρώ ως αποζημιώσεως λόγω υλικής ζημίας και 1.000 ευρώ ως χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης.

Με τη σημερινή του διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την αγωγή των 1 429 εναγόντων ως νόμω αβάσιμη.

Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, πέραν των περιπτώσεων που συνδέονται με ένδικη διαφορά σχετική με σύμβαση, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη ευθύνης της Ένωσης πρέπει να

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/646 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2016, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 692/2008 όσον αφορά τις εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 6) (ΕΕ 2016, L 109, σ. 1).

² Υποθέσεις [T-339/16](#), [T-352/16](#) και [T-391/16](#).

συντρέχουν σωρευτικώς τρεις προϋποθέσεις: πρέπει 1) να υφίσταται παράνομη συμπεριφορά θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία παραβιάζει κατάφωρα κανόνα δικαίου που έχει ως σκοπό την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, 2) η προβαλλόμενη ζημία να είναι πραγματική και 3) να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς της Ένωσης και της ζημίας.

Εν προκειμένω, χωρίς να αποφαινεται ως προς το εάν συντρέχουν η πρώτη και η τρίτη προϋπόθεση (ήτοι ιδίως επί του ζητήματος της νομιμότητας του κανονισμού της Επιτροπής, το οποίο αποτελεί αντικείμενο των προσφυγών των πόλεων του Παρισιού, των Βρυξελλών και της Μαδρίτης), το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι δεν αποδείχθηκε αρκούντως το υποστατό της προβαλλόμενης από τους 1.429 πολίτες ζημίας. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στον ενάγοντα εναπόκειται να αποδείξει τον πραγματικό και βέβαιο χαρακτήρα, καθώς και την έκταση της προβαλλόμενης ζημίας, και δη ότι αυτή τον πλήττει προσωπικά. Ιδίως δε σ' αυτόν εναπόκειται να αποδείξει, όσον αφορά την ύπαρξη ηθικής βλάβης, ότι η επικρινόμενη στη συγκεκριμένη περίπτωση συμπεριφορά του θεσμικού οργάνου είναι, λόγω της βαρύτητάς της, ικανή να του προκαλέσει τέτοιου είδους βλάβη.

Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, αφενός, ότι δεν αποδείχθηκε αρκούντως η έκταση της ζημίας που συνδέεται με την υποβάθμιση της ποιότητας του αέρα, καθόσον η εκτίμηση των επιπρόσθετων ρυπογόνων εκπομπών που οφείλονται στις επικρινόμενες διατάξεις θα μπορούσε να επιχειρηθεί μόνο κατά προσέγγιση και σφαιρικώς, μετά την παρέλευση ορισμένου χρόνου, και δη με πολύ αβέβαια αποτελέσματα. Ειδικότερα, είναι κατά το Γενικό Δικαστήριο αδύνατον να εικασθεί, στην περίπτωση που η Επιτροπή είχε καθορίσει αυστηρότερα όρια, σε ποιον βαθμό οι δυνητικοί αγοραστές θα στρέφονταν άμεσα σε τύπους οχημάτων, ενδεχομένως λιγότερους, που αντεπεξήλθαν με επιτυχία στις δοκιμές τηρώντας αυτά τα όρια ή εάν θα είχαν προτιμήσει να κρατήσουν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα το παλιό τους όχημα. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι ενάγοντες προέβαλαν γενικόλογη επιχειρηματολογία και επικαλέστηκαν γενικά στοιχεία προς στήριξη των αιτημάτων τους, αλλά κανένα εξατομικευμένο στοιχείο που να καθιστά δυνατή την εκτίμηση της προσωπικής καταστάσεως καθενός εξ αυτών σε σχέση με την προβαλλόμενη ζημία, παρότι πρόκειται για 1 429 άτομα τα οποία κατοικούν και εργάζονται σε διαφορετικές περιοχές ή υπό διαφορετικές συνθήκες.

Όσον αφορά την ηθική βλάβη, το Γενικό Δικαστήριο αποφαινεται ότι το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενοι είναι, στο σύνολό τους, ιδιαιτέρως ευαίσθητοποιημένοι όσον αφορά το πρόβλημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι καθένας εξ αυτών νιώθει πραγματικά φόβο για την υγεία του και την υγεία των οικείων του σε τέτοιο βαθμό που να επηρεάζονται αρκούντως οι βιοτικές του συνθήκες, ώστε να δύναται να αναγνωρισθεί η ύπαρξη ζημίας. Γενικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ένα συναίσθημα που ο καθένας ενδέχεται να βιώνει δεν συνιστά ηθική βλάβη για την οποία απαιτείται η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης.

Η απόρριψη του συλλογικού αιτήματος για αποζημίωση των 1 429 φυσικών προσώπων δεν προδικάζει την έκβαση των δικών επί των προσφυγών που έχουν ασκήσει οι πόλεις του Παρισιού, των Βρυξελλών και της Μαδρίτης κατά του κανονισμού της Επιτροπής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της διατάξεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582